

cultural assimilator, "Bafa Bafa" method, etc. When teaching the special course it is expedient to use the following organizational forms: multilecture (theory, presentation + practice), multiseminar (presentation, presentation + practice), practical classes, virtual learning communities, distance learning course, social networks, excursions, consultations (real, virtual, call-center). For a successful study of the special course and easy access to information materials, a distance course "Formation cross-cultural competency of future faculties in the field of tourism" was developed at <https://sites.google.com/site/crossculturalcompetence04/>.

Keywords: *special course, cross-cultural preparation, cross-cultural competence, tourism, specialist, module, method, distance course.*

Стаття надійшла до редколегії 25.02.2018 р.

УДК 378:331.54]:373.2.011.3 – 051

Валентина Сергєєва

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (Луцьк)

ФОРМУВАННЯ ЕРГОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Стаття піднімає актуальну проблему формування ергономічної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. Зазначається, що соціально-економічні зміни в нашій країні викликали на порядок денний особливі вимоги до педагогів-вихователів дітей дошкільного віку, що стало визначальним чинником удосконалення й оновлення їхньої професійної підготовки у вищій школі. Значущою складовою сучасного процесу навчання майбутніх педагогів має стати предметна область ергономіки, що забезпечить ґрунтовну ергономічну підготовку, формування ергономічних компетенцій у майбутніх педагогів-вихователів. Педагогічна ергономіка визначається як новий розділ сучасної педагогіки, який здійснює комплексні міждисциплінарні дослідження навчально-виховного процесу з метою оптимізації інформаційно-предметного середовища навчального закладу. Ергономічна підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів передбачає опанування навчальної дисципліни «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти». Основне завдання викладання курсу полягає в тому, щоб надати студентам цілісну картину педагогічної ергономіки як науки й навчального предмета. Результатами вивчення дисципліни мають стати сформовані в здобувачів вищої освіти за освітньою програмою «Дошкільна освіта» професійні компетентності ергономічного змісту, як загальні, так і спеціальні або фахові.

Ключові слова: *педагогічна ергономіка, вихователі дітей дошкільного віку, професійна підготовка, ергономічні компетентності.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Євроінтеграція вітчизняного освітнього простору викликала потребу нового змісту і характеру загальноосвітніх й педагогічних знань майбутніх педагогів-фахівців, формування в них активної життєвої позиції, визначення перспектив професійного та особистісного розвитку. У таких державних документах, як Закон України «Про освіту», «Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті», визначена основна мета професійної освіти – підготовка кваліфікованого фахівця відповідного рівня і профілю, конкурентоздатного на ринку праці, компетентного, відповідального, який досконало володіє своєю професією, здатного до ефективної роботи за фахом. Соціальні, економічні зміни, що відбуваються в українському суспільстві, висувають, зокрема, і особливі вимоги до педагога-вихователя дітей дошкільного віку, який стоїть біля витоків становлення особистості.

Сучасна дошкільна освіта виступає як особлива соціалізуюча інституція і як сукупність процесів розвитку, виховання, навчання, формування, дорослішання конкретної дитини з її індивідуальними особливостями, біографією, досвідом, уподобаннями, здібностями, можливостями. Звідси сенс педагогічної діяльності вихователя має полягати в тому, щоб створити якнайкращі умови для всебічного розвитку дитячої особистості.

Відтак, модернізація й підвищення якості навчання майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів обумовлюють нове розуміння змісту їхньої підготовки до ефективної

професійної діяльності. Значущою складовою сучасного процесу навчання майбутніх педагогів може стати предметна область ергономіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Фундаментальні дослідження в області ергономіки належать таким ученим, як В. Адамчук, В. Балін, В. Зінченко, Н. Карапузова, О. Крилов, В. Львов, В. Муніпов, О. Пятібратов, Г. Суходольський, П. Шлаєн та ін. Питанням ергономічної компетентності майбутніх педагогів присвячено праці В. Дружиніна, Д. Завалішина, С. Ломова, В. Нестеренко, Я. Пономарьова, Л. Сидорчук, Т. Селіванової, С. Скидана та ін. Обґрунтуванню науково-проектної діяльності, що інтегрує засоби ергономіки та дизайну, присвячені дослідження В. Зінченко, Л. Парамонової, В. Муніпова, В. Рунге, О. Чернишової та ін. Проблеми наукової організації навчального процесу і педагогічної ергономіки стали предметом досліджень таких вчених, як К. Марквардт, О. Молибог, В. Наумчик, В. Нестеренко, І. Раченко та ін.

Мета статті. Стаття спрямована на визначення необхідності формування ергономічної компетентності у майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів та з цією метою опрацювання й впровадження у процес їхньої професійної підготовки навчальної дисципліни «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти».

Виклад основного матеріалу дослідження. *Ергономіка* – наукова дисципліна, яка комплексно вивчає виробничу діяльність людини з метою її оптимізації. Термін «ергономіка» походить від двох грецьких слів *ergon* (робота, діяльність) та *nomos* (закон природи, правило, принцип). Останнім часом ергономіка відходить від класичного визначення і перестає бути пов'язана лише з виробничою діяльністю. У 2007 році Міжнародна Ергономічна Асоціація (The International Ergonomics Association) прийняла нове визначення ергономіки: «*Ергономіка – це сфера використання наукових знань про людину у проектуванні предметів, систем та навколишнього середовища, якими вона користується*».

У наукових дослідженнях зазначається, що предметна область ергономіки вивчає об'єктивні наукові дані про людину в єдності соматичних, психофізіологічних, емоційно-духовних особливостей і тісно пов'язана з фундаментальними, орієнтованими на людину дослідженнями, спрямованими на досягнення якісного рівня життєдіяльності [1, с. 20–23].

Однією із складових ергономічного знання є педагогічна ергономіка, яка актуалізувалася в силу сучасних інноваційних процесів, що відбуваються як в українському суспільстві в цілому, так і в українській освіті, зокрема.

Не дивлячись на те, що педагогічна ергономіка цілком сформувався як окрема галузь ергономіки, все ще остаточно не визначено зміст цього поняття. Найповніше визначення педагогічної ергономіки подає «Український педагогічний словник»: «Педагогічна ергономіка – це розділ педагогіки, який вивчає проблеми оптимізації матеріальних умов шкільної праці; робочих місць учня й учителя; оптимізації дидактичних засобів, проблеми техніки безпеки та гігієни праці, умови відпочинку, а також естетику школи та її оточення» [2, с. 118]. Аналізуючи погляди учених, можна окреслити два основні аспекти педагогічної ергономіки. Перш за все, вона вивчає діяльність суб'єктів навчального процесу в системі «учень (вихованець) – учитель (вихователь) – засоби навчання/виховання – навчальне (навчально-виховне) середовище», а також закономірності фізіологічних і психофізіологічних процесів, які лежать в основі цієї діяльності. Крім того, педагогічна ергономіка здійснює проектування технологій, засобів та середовища навчання й виховання з метою їх оптимізації. Таким чином, педагогічну ергономіку можна визначити як новий розділ сучасної педагогіки, який здійснює комплексні міждисциплінарні дослідження навчального процесу в системі «учень (вихованець) – учитель (вихователь) – засоби навчання/виховання – навчальне (навчально-виховне) середовище» з метою оптимізації інформаційно-предметного середовища навчального закладу. На основі такого визначення можна стверджувати, що предметом педагогічної ергономіки є навчально-виховна діяльність педагога і пізнавальна діяльність дитини в процесі взаємодії із засобами навчання і в умовах суттєвих факторів навчального (навчально-виховного) середовища, а

система «учень (вихованець) – учитель (вихователь) – засоби навчання/виховання – навчальне (навчально-виховне) середовище» становить об'єкт дослідження у педагогічній ергономіці [3, с. 17].

В умовах модернізації, технологізації сучасного освітнього простору існує потреба в цілеспрямованому впровадженні досягнень педагогічної ергономіки в навчально-виховний процес у вищій школі [5], що вимагає ґрунтовної ергономічної підготовки, формування ергономічних компетенцій у майбутніх педагогів-вихователів. Спеціальні навчальні дисципліни ергономічного змісту сприятимуть підвищенню рівня професійної підготовки випускників відповідно до потреб сучасної освіти.

Сучасні вихователі мають бути готові до ергономічного забезпечення навчально-виховного процесу у дошкільних закладах, що передусім передбачає розробку та впровадження раціональних методів, організаційних форм навчання й виховання, системи ергономічних засобів, облаштування навчально-предметного середовища тощо, що сприятиме ефективній організації освітнього процесу у днз. Ергономічна компетентність повинна стати необхідною складовою професійної підготовленості майбутніх педагогів-вихователів.

Компетентісно-ергономічний підхід має базуватися на загальнопедагогічних принципах гуманізації, інтеграції, диференціації, оптимізації та професійної спрямованості навчання майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів.

Відзначимо, що ергономічна компетентність розуміється нами як сформованість наукових ергономічних знань і спеціальних умінь, а також програми відповідних дій з проектування об'єктів дизайну на необхідному високому рівні. Разом з тим ергономічна компетентність – це процес освоєння відібраного значущого змісту навчального матеріалу для проектування предметної області ергономіки та перевірки засвоєння студентами комплексу взаємопов'язаних спеціальних компетенцій в умовах природного експерименту у вищому навчальному закладі. У той же час моделювання названих компетенцій у студентів сприяє найбільш повному досягненню рівня підготовленості майбутніх вихователів до професійної діяльності, оскільки передбачає освоєння спеціальних знань в процесі формування проектного типу мислення випускників вищої школи [4, с. 15–16].

Одним із шляхів формування ергономічної компетентності у студентів, що навчаються за освітньою програмою «Дошкільна освіта» – майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів – має стати опанування навчального матеріалу ергономічного змісту. Така цілеспрямована ергономічна підготовка майбутніх фахівців дошкільної галузі реалізується під час навчання за освітнім ступенем «магістр» у Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки. Ергономічний компонент професійної підготовки майбутніх педагогів-вихователів інтегрує положення системного, комплексного та здоров'язберігаючого підходів.

Одним із навчальних предметів серед інших, які вивчають студенти під час навчання в магістратурі спеціальності 012 Дошкільна освіта, є курс «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти». Навчальний курс «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти» тісно пов'язаний із педагогікою, дошкільною педагогікою, психологією, методиками дошкільної освіти, фізіологією й має за мету формування компетентності студентів у галузі педагогічної ергономіки як міждисциплінарної галузі наукового знання та практичної готовності до здійснення професійних функцій у сфері педагогічної діяльності в галузі дошкільної освіти. *Мета, передусім, визначає такі основні завдання вивчення дисципліни «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти»:*

- ознайомлення із завданнями і призначенням педагогічної ергономіки як науки; удосконалення та проектування таких матеріальних засобів і умов навчання, які максимально задовольнятимуть потреби педагогічного, тренувального, оздоровчого та реабілітаційного процесів;
- оптимізація діяльності вихователя та дітей дошкільного віку шляхом пристосування до неї матеріальних засобів і умов навчально-виховного, оздоровчого та

- реабілітаційного процесів; поглиблення знань із психолого-педагогічних основ ергономізації освітнього та оздоровчого процесів;
- формування в здобувачів вищої освіти вмінь і навичок дослідження особливостей трудової діяльності учасників освітнього процесу;
 - розвиток та поглиблення загальних уявлень про шляхи і перспективи ергономізації дошкільної освіти;
 - формування бази знань, умінь і навичок, необхідних для кваліфікованого та ефективного використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховному, оздоровчому та реабілітаційному процесах;
 - розвиток уміння самостійно опановувати та раціонально використовувати програмні засоби різного призначення, цілеспрямовано шукати й систематизувати інформацію, що стосується педагогічної, оздоровчої та реабілітаційної діяльності.

Починаючи вивчати курс, студенти ознайомлюються із загальними засадами ергономіки, теоретико-методологічними основами педагогічної ергономіки та ергономічною організацією функціонального простору освітнього закладу. Основне завдання викладання курсу полягає в тому, щоб надати студентам цілісну картину педагогічної ергономіки як науки й навчального предмета.

Професійна компетентність фахівця з дошкільної освіти – це відносно стала структура професійної самосвідомості й інтегральна характеристика діяльності фахівця, яка полягає у володінні ним достатнім обсягом фахових знань, умінь та навичок, професійно значущими особистісними якостями і вміннями, що забезпечують успішне виконання професійних функцій у соціально визнаній і зафіксованій суспільством сфері дошкільної освіти.

Результатами вивчення дисципліни мають стати такі сформовані в здобувачів вищої освіти професійні компетентності:

загальні, що мають універсальний характер, не прив'язаний до предметної діяльності:

- здатність до особистісної й професійної самоактуалізації й самореалізації в професійному середовищі на засадах високої світогляднометодологічної культури, цілісного осягнення генезису освіти як інституту в історичному контексті, національних аспектів філософії освіти;
- готовність до встановлення співвідношення ролі науки в розвитку цивілізації, цінності наукової раціональності та її історичних типів, знання структури, форм і методів наукового пізнання, їхньої еволюції тощо;
- здатність до пошуку, обробки й використання інформації в складних інформаційних системах, її інтерпретації та використання з професійною метою;
- здатність вільно орієнтуватися в стрімкому потоці наукової інформації, вести особистий науковий пошук;
- готовність оцінювати та коректувати безпеку педагогічного процесу, забезпечувати заходи з охорони праці в процесі роботи за фахом, проводити аналіз умов праці за показниками чинників виробничого середовища, виявляти потенційні джерела небезпечних і шкідливих явищ, причини виробничого травматизму, професійних захворювань;
- здатність вільно орієнтуватися в теоретичних та практичних аспектах педагогічної та ергономічної науки, критеріях та рівнях професіоналізму фахівця тощо;
- здатність ставити мету й формулювати завдання, пов'язані з реалізацією власної соціально-професійної діяльності, адекватно оцінювати процес і результати діяльності дітей, їхні потенційні можливості;
- готовність майбутнього фахівця з дошкільної освіти до постійної самоактуалізації, мотивації високих досягнень, прагнення високих професійних результатів, життєвих успіхів;
- готовність самостійно освоювати нові науково-педагогічні та оздоровчі теорії;
- здатність до креативного мислення, набуття гнучкого образу мислення, який дозволяє зрозуміти та розв'язати педагогічні проблеми, зберігаючи при цьому критичне ставлення до сталих наукових компетенцій у галузі освіти та здоров'я людини;

- здатність до наукового аналізу та синтезу на основі логічних аргументів та перевірених фактів;

- готовність до організації дослідно-експериментальної та дослідницької роботи у сфері освіти та здоров'я людини, апробації та представлення її результатів у публікаціях.

Спеціальні або фахові, які визначають профіль освітньої програми та кваліфікацію випускника:

- готовність майбутнього фахівця з дошкільної освіти до організації валеонасиченого простору навчального закладу;

- здатність обґрунтовувати та мотивувати вагому роль педагогічної ергономіки в розвитку людини і підготовці фахівця з дошкільної освіти на основі концепцій здоров'яформування та здоров'язбереження; застосовувати на практиці систему здоров'язбережувальних умінь і навичок, які забезпечують розвиток і вдосконалення психофізичних здібностей і якостей, дозволяють набути досвіду використання фізично-спортивної діяльності для досягнення життєвих і професійних цілей;

- готовність до формування ціннісного ставлення до особистості, комплексного розуміння функціонування організму учасників педагогічного процесу в навчально-виховному середовищі та свідомого застосування способів проектування оптимальних умов навчання і виховання суб'єктів освітнього процесу;

- здатність до дослідження особливостей трудової діяльності учасників педагогічного процесу;

- здатність до гуманізації освітнього процесу на основі врахування функціональних можливостей його учасників: забезпечення пріоритету загальнолюдських цінностей, гармонії відносин людини і навколишнього середовища, суспільства і природи;

- готовність до створення освітньо-виховного середовища, що відповідає фізичним, фізіологічним, психологічним можливостям і особливостям навчальної діяльності його учасників;

- готовність до створення такого психологічного клімату в навчальному закладі, який запобігає стресовим станам і перевантаженню учасників педагогічного процесу, сприяє розвитку міжособистісних стосунків, співробітництва, шанобливих відносин між ними;

- готовність до вдосконалення та проектування таких матеріальних засобів і умов освітнього процесу, які максимально задовольнятимуть його потреби;

- готовність до оптимізації навчально-виховної діяльності учасників педагогічного процесу шляхом пристосування до неї матеріальних засобів і умов освітнього процесу;

- здатність до формування готовності здобувачів вищої освіти до творчого використання ергономічних знань та професійного самоздійснення;

- готовність здобувачів вищої освіти до творчого використання ергономічних знань, орієнтованих на стимулювання учасників педагогічного процесу до критичного мислення, ініціативності, винахідливості, рішучості, до втілення своїх здібностей та їх реалізації у вирішенні низки творчих завдань ергономічного характеру;

- готовність до самоуправління часом, цілями, до самодіагностики особистісних якостей і можливостей, самоаналізу власної діяльності, до опанування методами передбачення й запобігання конфліктів, підвищення стресостійкості;

- готовність до збереження здоров'я та розвитку особистості всіх учасників педагогічного процесу;

- здатність здійснювати оцінку, консультувати та надавати рекомендації з питань ергономізації навчально-виховного середовища;

- готовність до створення комфортного ігрового, навчального, оздоровчого або реабілітаційного середовища в умовах дошкільного закладу, спрямованого на підтримку оптимальної динаміки працездатності, покращення фізичного і психологічного самопочуття, збереження здоров'я учасників педагогічного процесу.

Навчальна програма курсу розрахована на 135 годин (упродовж 10 семестру для денної форми навчання, упродовж 12 семестру для заочної форми навчання). Із них для денної

форми навчання: лекцій – 22 години, практичних занять – 22 години, самостійної роботи – 81 година, консультацій – 10 годин; для заочної форми навчання: лекцій – 8 годин, практичних занять – 8 годин, самостійної роботи – 101 година, консультацій – 18 годин.

Видом контролю по завершенні вивчення навчальної дисципліни «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти» визначено залік. На вивчення дисципліни за вимогами кредитно-модульної системи відводиться 4,5 кредити ECTS.

Проблематика науковості теорії педагогічної ергономіки (педагогічна ергономіка – це сума наукових знань про дійсність, теоретично систематизована людством) лежить в основі *першого змістовного модуля* «Педагогічна ергономіка як галузь педагогіки» навчальної програми з курсу «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти». *Другий змістовний модуль* «Ергономічний підхід до організації навчально-виховного процесу в дошкільному навчальному закладі» охоплює такі теми, як: ергономічні особливості різних видів діяльності дітей дошкільного віку; забезпечення сприятливих ергономіко-педагогічних умов перебування дошкільників у дошкільному навчальному закладі; кольорове оформлення інтер'єрів дошкільних навчальних закладів; дидактичні засоби створення комфортного навчально-виховного середовища; ергономічні вимоги до засобів навчальної, ігрової, трудової діяльності дітей та їхнього оздоровлення; ергономічні основи організації місця дитини дошкільного віку. Також приділяється увага такій важливій на сьогодні проблемі, як ергономічні вимоги до організації роботи дитини дошкільного віку за комп'ютером.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Отже, педагогічна ергономіка як малодосліджений, але актуальний і перспективний напрям педагогіки спрямований на вирішення проблеми оптимізації умов діяльності педагога й дитини в навчально-виховному середовищі. Впровадження навчального предмету «Педагогічна ергономіка в системі дошкільної освіти» у процес підготовки майбутніх фахівців дошкільної галузі забезпечить їхню як ергономічну, так і в цілому фахову компетентність.

Наведена стаття не вичерпує всіх аспектів багатогранної проблеми ергономічної компетентності педагогів-вихователів. *Подальший науковий пошук доцільно спрямувати* на вивчення інформаційних, здоров'язбережувальних, естетичних можливостей педагогічної ергономіки, зокрема у роботі з дітьми дошкільного віку; на впровадження ергономічного компонента в практику професійної підготовки педагогів-вихователів; на забезпечення сприятливих ергономіко-педагогічних умов перебування дітей у дошкільних навчальних закладах.

Джерела та література

1. Алексеев Н. Г. Методологические принципы проектирования образовательных систем / Н. Г. Алексеев // Проектирование в образовании: проблемы, поиски, решения // Ин-т педагоги. инноваций РАО. – М. : [б.и.], 1994. – С. 20–23.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 376 с.
3. Карапузова Н. Д. Основи педагогічної ергономіки : навч. посібник / Н. Д. Карапузова, Є. А. Зімниця, В. М. Помогайбо. – К. : Академвидав, 2012. – 192 с.
4. Сидорчук Л. А. Науково-теоретичні та методологічні основи становлення та розвитку ергономіки / Л. А. Сидорчук // Науковий вісник Академії безпеки та основ здоров'я, присвячений Першій міжнародній науково-методичній конференції «Безпека життєдіяльності в третьому тисячолітті – нова парадигма». – 36. наук. пр. – К. : Видавничий центр «Наше небо», 2007. – С. 15–16.
5. Скидан С. О. Ергономічні основи навчального процесу у вищій школі / С. О. Скидан // Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук : 13.00.01 – теорія та історія педагогіки. – К.: Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова, 1999. – 34 с.

References

1. Alekseev N.G. Metodologicheskie principy proektirovaniya obrazovatel'nyh sistem / N.G. Alekseev // Proektirovanie v obrazovanii: problemy, poiski, resheniya // In-t pedagogi.innovacij RAO. – M. : [b.i.], 1994. – S. 20–23.
2. Honcharenko S.U. Ukrainskyipedahohichnyi slovnyk / S.U. Honcharenko. – K.: Lybid, 1997. – 376 s.
3. Karapuzova N.D. Osnovy pedahohichnoi erhomomiky : navch. posibnuk / N.D. Karapuzova, Ye.A. Zimnytsia, V.M. Pomohaibo. – K.: Akademvydav, 2012. – 192 s.

4. Sydorchuk L.A. Naukovo-teoretychni ta metodolohichni osnovy stanovlennia ta rozvytku erhonomiky / L.A. Sydorchuk // Naukovyi visnyk Akademii bezpeky ta osnov zdorovia, prysviachenyi Pershii mizhnarodnii naukovo-metodychnii konferentsii «Bezpeka zhyttiediialnosti v tretomu tysiacholitti – nova paradyhma». – Zb. nauk. pr. – K. : Vydavnychi tsestr «Nashe nebo», 2007. – S. 15–16.
5. Skydan S.O. Erhonomichni osnovy navchalnoho protsesu u vyshchii shkoli / S.O. Skydan// Avtoreferat dysertatsii na zdobuttia naukovooho stupenia doktora pedahohichnykh nauk: 13.00.01 - teoriia ta istoriia pedahohiky. – K.:Natsionalnyi pedahohichniy universytet im. M. P. Drahomanova, 1999. – 34 c.

Сергеева Валентина. ФОРМИРОВАНИЕ ЭРГОНОМИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ У БУДУЩИХ ВОСПИТАТЕЛЕЙ ДОШКОЛЬНЫХ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ В ПРОЦЕССЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ. *Статья поднимает актуальную проблему формирования эргономической компетентности воспитателей дошкольных образовательных заведений. Отмечается, что социально-экономические изменения в нашей стране вызвали на повестку дня особые требования к педагогам-воспитателям детей дошкольного возраста, что стало определяющим фактором усовершенствования и обновления их профессиональной подготовки в высшей школе. Значимой составляющей современного процесса обучения будущих педагогов должна стать предметная область эргономики, что обеспечит основательную эргономическую подготовку, формирование эргономических компетенций у будущих педагогов-воспитателей. Педагогическая эргономика определяется как новый раздел современной педагогики, который осуществляет комплексные междисциплинарные исследования учебно-воспитательного процесса с целью оптимизации информационно-предметной среды учебного учреждения. Эргономическая подготовка будущих воспитателей дошкольных образовательных заведений предусматривает освоение учебной дисциплины «Педагогическая эргономика в системе дошкольного образования». Основная задача преподавания курса состоит в том, чтобы дать студентам целостную картину педагогической эргономики как науки и учебного предмета. Результатами изучения дисциплины должны стать сформированные у соискателей высшего образования по образовательной программе «Дошкольное образование» компетентности эргономического содержания, как общие, так и специальные или профессиональные.*

Ключевые слова: педагогическая эргономика, воспитатели детей дошкольного возраста, профессиональная подготовка, эргономические компетентности.

Serheieva Valentyna. THE FORMING OF ERGONOMIK COMPETENCE OF THE FUTURE TEACHERS OF PRESCHOOL EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL PREPARATION.

The article raises the actual problem of the forming of ergonomic competence of the future teachers of preschool educational institutions. There has been noted, that social-economical changes in our country have caused to the agenda the special requirements for the pedagogues-teachers of children of preschool age. It is became the determining factor of the improvements and updates of their professional preparation in the high school. The significant component of the modern educational process of future pedagogues should be the subject area of ergonomics, which provides a ground ergonomic training, forming of ergonomic competence of future pedagogues-teachers. The pedagogical ergonomics is defined as a new section of modern pedagogy, which carries out complex interdisciplinary researches of educational process for the purpose of the optimization of information-subject environment of educational institution. The ergonomic preparation of future teachers of preschool educational institutions involves mastering of the educational discipline “The pedagogical ergonomics in the system of preschool education”. The main purpose of teaching the course is to provide students with a coherent picture of pedagogical ergonomics as the science and the educational subject. The results of studying of discipline must become formed of the applicants of high education of the educational program “Preschool education” professional competence of ergonomic content – general and special or professional.

Keywords: pedagogical ergonomics, teachers of children of preschool age, professional preparation, ergonomic competencies.

Стаття надійшла до редколегії 05.03. 2018 р.